

muliat saabant — hvor de ville begaa en stor Uret ved at tage Bestemmelsen paa denne Raade. Naar vi overhovedet ville anerkende den Tanke, som jo sikkert er gennemført for blindes Vedkommende, der betragtes det jo ikke som Fattighjælp. Endringsforslaa under Nr. 44 er jo ingen Redaktionsændring, saaledes som jeg forstaar den, men tvertimod en meget reel Endring; men den ere jo alle enige om. Nr. 45 vil jeg gerne slutte mig til. Jeg tror ikke, at denne Genindførelse vil finde Sted ofte under rolige Forhold. Der staar jo ikke Indførelse til Refruttieneste, men der staar Genindførelse, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Mindretallet (Henning Jensen) overordentlig smukt udtalte, at det var dog inhumant at lade en Mand gaa ind til Genindførelse og saa komme tilbage som Fattighuslem, fordi Familien paa Grund af et eller andet Forhold absolut ikke kunde undvære den daglige Fortjeneste, som Manden var afskaaret fra. For unge Mennesker, der gaa ind som Refrutter i 22 Mars Alderen og blive genindfølte, naar de ere 25—26 Mar, vil det i Realen ikke ske; men der kan jo findes mange andre Grunde, der gøre, at Folk først gaa ind i 25—26 Mars Alderen og blive genindfølte omtrent i 30 Mars Alderen; og Folk, som leve i Udlandet og ikke komme hjem før 32 Mars Alderen, nævnes jo og betragtes som 22-aarige og kunne blive genindfølte, naar de ere 36 Mar, og i den Alder er der da ingen Skyld i at være gift og have Familie. Altsaa, jeg tror, at Tanken er smuk og berettiget, men at den ikke vil faa noget stort Omfang. Endringsforslaa under Nr. 48 har jeg omtalt, og jeg gentager nu, at jeg talter det ærede Mindretal for dets Forslag, med Fornøjelse stemmer jeg for dem og beklager kun, at den høje Fører for Folketinget i dette Kapitel, den højtærede Indenrigsminister, har modsat sig dem. Derksom man turde tænke sig denne Mulighed, at et eller andet af dem vandt Gavn hos det høje Flertal, tror jeg, at den højtærede Ministers Hjerte smeltede; men ere de saaledes i stort og smaat linevis, punktvis bundne gennem det hemmelige Fællesudvalg, inden de komme her til 3dje Behandling med dem, saa er jo i dette Øjeblik for Lovens Udseende al Umage spildt. Men jeg gentager, hvad jeg sagde forleden Dag: Jeg har i mit lange parlamentariske Liv set megen god Frugt af forfattede Forslaa, naar der ellers var gode Spirer til Vækst og gode Tanker i det forfattede. Jeg tror ogsaa, det her bliver Tilfældet. Vi have jo for øvrigt ingen anden Vej at gaa, naar vi ville gøre vor Pligt, end møde op paa hvert

Punkt med det, vi sætte Pris paa, og saa saa vi at se, hvor længe den højtærede Minister holder sit Flertal. Jeg indrømmer, at nu er det parlamentarisk, jeg indrømmer, at den højtærede Minister bruger begge Dele, han kan være Parlamentariker og Antiparlamentariker, som det passer, det skal bare passe saaledes, at den ærede Minister bliver paa sin Plads. Den højtærede Minister har hidtil godt kunnet bruge Grundloven saaledes, at han meget godt reagerer her med Mindretal; men den ærede Minister kan ikke nægte mig, at det er langt behageligere nu end tidligere, det tror jeg nok, Ministeren har en levende Følelse af.

Hvad selve Sagen angaar, skal jeg nu, efter at have omtalt de Forsøg, som ere gjorte, sige, at uagtet der er mange Punkter i det Forslag, som det vel saantens vil blive afstemt, og selv om enkelte Endringer her blive vedtagne, hvor jeg ikke er tilfreds med Loven, langt fra! — betragter jeg Lovens Vedtagelse efter de Forhandlinger, som nu gennem flere Aar ere førte om den, for et Fremstrid frem for det nu bestaaende. Jeg agter derfor at stemme for Loven. Jeg beklager meget, at der ikke er stet en Sammenbearbejdelse af de hidtil gældende Bestemmelser i det Omfang, jeg havde haabet og ventet. Den, der skal bruge denne Lov med nogen Indsigt, skal have et ret anseeligt juridisk Arbejde til sin Raadighed; allerede § 72 vil gøre ham det overordentlig broget, og jeg vilde derfor have ønsket, at den var sat ud i Paragraffer i selve Loven. Ikke desto mindre, det gentager jeg, er Loven et saadant Fremstrid fra det bestaaende, — og deri har jo den meget ærede Minister sin Del, det kan man ikke nægte ham — at jeg med de Forbehold anbefaler Sagen til Vedtagelse i den Stikelse, der vil komme ud af Afstemningerne, men selvfølgelig allerhelst; naar Mindretallets Forslag i hele Rækken blev vedtagne.

Beth: Jeg har begæret Ordet for at begrunde min Afstemning over dette Lovforslag. Den ærede Ordfører, som indledede Forhandlingerne i Aften, sluttede sit Foredrag med en Udtalelse, der omtrent gik ud paa, at dersom man fik en Fattiglov af det Indhold, som Flertallet her har foreslaaet, vilde det blive en saa human Fattiglov, at man skulde søge den vide Verden om for at finde Mage til den. Jeg veed ikke, om det skal regnes med ind under den store Humanitet, at det foreliggende Lovforslag indfører Fængsel paa Vand og Brød i et meget større Omfang, end vi hidtil have kendt det. Det indfører Fængsel paa Vand og Brød i